

Nr 353.

Godkänd av första kammaren den 9 juni 1925.

Godkänd av andra kammaren den 9 juni 1925.

Riksdagens skrivelse till Konungen, angående fastställande av maximiarbetstid för automobilförare i yrkesmässig trafik.

Till Konungen.

Enskilda motionärer hava gjort framställning i syfte att åtgärder måtte vidtagas för att för riksdagen snarast möjligt måtte framläggas förslag till föreskrifter i automobilförordningen eller annorledes, som fastställa en maximiarbetstid för bilförare i yrkesmässig trafik.

I vederbörlig ordning hava yttranden över motionen inhämtats från socialstyrelsen och överståthållarämbetet. Dessutom hava »Stockholms droskägareförening», »Sveriges trafikbilägares riksförbund», »Svenska transportarbetareförbundet» och »Svenska automobilförareförbundet» beretts tillfälle att yttra sig i frågan.

Förhållandena äro givetvis mycket skiftande på olika orter. Ehuru den effektiva körtiden i regel ej torde vara ur trafiksäkerhetssynpunkt orimligt lång, har riksdagen dock funnit det utrett, att chaufförerna i den yrkesmässiga trafiken mången gång få sitta vid ratten så lång tid, att fara för trafiksäkerheten kan tänkas uppstå, och stöder sig riksdagen härvid på polismästarens i Stockholm avgivna och vid överståthållarämbetets omförmålda utlåtande fogade yttrande. Redan nu hava polismyndigheterna i vissa fall funnit sig böra föreskriva viss maximitid, varjämte arbetstiden i kollektivavtal mellan bilägarna och chaufförerna i vissa fall reglerats till i medeltal åtta timmar per dygn. Dessutom är genom arbetstidslagen arbetstiden reglerad för det fåtal företag, som falla under lagens bestämmelser. Även den del av den yrkesmässiga biltrafiken, som ej är reglerad genom polisföreskrifter eller på annat sätt, synes emellertid böra underkastas reglerande bestämmelser, varvid dock nödig hänsyn bör tagas till dessa bestämmelsers praktiska konsekvenser under olika förhållanden, så att man ej onödigtvis försvårar utövandet av trafikerörelse. Utformningen av dessa bestämmelser synes lämpligast kunna ske i den ordning socialstyrelsen i sitt yttrande anvisat, och ansluter sig riksdagen i övrigt i allt väsentligt till vad i detta yttrande anförts.

Riksdagen inser visserligen, att det kommer att möta svårigheter, och kanske ganska stora sådana, att utöva en effektiv kontroll över föreskrif-

ternas efterlevnad. Blotta förekomsten av bestämmelser i berörda avseende torde dock i och för sig hava en stor betydelse såsom återhållande faktor.

Med stöd av vad som sålunda anförts får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes för riksdagen snarast möjligt framlägga förslag till föreskrifter i automobilförordningen eller annorledes, i syfte att åstadkomma sådan begränsning av arbetstiden för bilförare i yrkesmässig trafik, som med hänsyn till trafiksäkerheten kan befinnas nödigt.

Stockholm den 9 juni 1925.

Med undersåtlig vördnad.
